

۱۴۸

گنجینه

گزیده بیانات آیت الله عابدینی^۱

خطبه‌های نماز جمعه ۳ شهریورماه ۱۴۰۲

سازمان مجله قرین

نشریه ذکر جمعه
با هدف انتشار گزیده بیانات
ائمہ جمعہ قزوین در خطبه‌های نماز
جمعه، هر هفته به صورت الکترونیکی از
طریق شبکه‌های اجتماعی ستاد نماز
جمعه منتشر می‌گردد.
لازم به ذکر است متن بیانات ائمہ
محترم جمعہ، با حذف و اضافات و
ویرایش همراه است و سعی شده
است جهت مطالعه و بهره‌جویی
هرچه بهتر مخاطبین گرامی، اهم
محورها ارائه گردد.

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ
وَأَلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ
عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.
أَوْصِيكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِكُمْ.

تقوا! لازمه کسب عبرت از عاقبت گذشتگان

در خطبه‌های چند هفته گذشته درباره عبرت مطالبی را عرض کردیم. چه کسانی می‌توانند از فرصت عبرت استفاده کنند؟ بسیاری از اتفاقاتی که در زندگی ما انسان‌ها پیش می‌آید، قبلاً در زندگی دیگران اتفاق افتاده و بسیاری از لغزش‌ها و سقوط‌ها و خطرهای سر راه پیشینیان قرار گرفته است. کافی است ما نگاهی بیندازیم و ببینیم سرنوشت آن‌ها چه شد. اگر این آمادگی و شایستگی و بصیرت را داشته باشیم

که از پیشینیان عبرت بگیریم، از حوادث و وقایع عبور می‌کنیم. «عبرت» هم‌ریشه «عبور» است؛ یعنی ما راه آن‌ها را نمی‌رویم و مسیر غلط را تکرار نمی‌کنیم. به موضوع عبرت، هم در قرآن و هم در روایات، فراوان توجه شده است: ﴿...فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾^۱ عبرت بگیرید از آنچه بر پیشینیان گذشت. چه کسانی می‌توانند عبرت بگیرند؟ چه کسانی می‌فهمند چه باید بکنند؟ در قرآن، خدای متعال در آیه ۲۰۱ سوره مبارک اعراف می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾^۲

کسانی که اهل تقوا هستند، همین که شیاطین دور آن‌ها حلقه می‌زنند و قصد نفوذ در افکار و تصمیمات و اراده‌های آن‌ها دارند؛ به خاطر اینکه تقوا دارند

۱ اشاره به آیه ۲ سوره حشر: ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾
ترجمه: هم‌اوست که یهودی‌نماهای بی‌دین بنی‌نضیر را به محض لشکرکشی‌تان، از منطقه زندگی‌شان در مدینه اخراج کرد. خیال نمی‌کردید به این راحتی‌ها بروند! خودشان هم خیال می‌کردند قلعه‌های محکمشان در برابر خدا حفظشان می‌کند؛ ولی خدا از جایی سراغشان آمد که فکرش را نمی‌کردند! و در دل‌هایشان وحشت انداخت؛ طوری که هم به‌دست خودشان خانه‌هایشان را خراب می‌کردند و هم به‌دست مسلمان‌ها! آی روشن‌بین‌ها، عبرت بگیرید.

۲ کسانی که مراقب رفتارشان هستند، وقتی گرفتار کوچک‌ترین وسوسه شیطانی هم شوند، سریع به خودشان می‌آیند و حواسشان را جمع می‌کنند (اعراف: ۲۳۱).

می‌فهمند و متوجه می‌شوند، سر آن‌ها کلاه نمی‌رود، فریب نمی‌خورند و فرق انسان‌های با صداقت، صالح، دل‌سوز، مؤمن و شایسته را از انسان‌های دغل و فریب‌کار می‌فهمند. لازم‌هاش این است که تقوا داشته باشد. اگر تقوا نباشد این فرق را تشخیص نمی‌دهند؛ برای اینکه [خداوند فرمود]:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ﴾^۱

اگر اهل تقوا باشید می‌توانید این تفاوت را بفهمید. ممکن است برخی هیچ تشخیص ندهند که شخصی [خوب است یا بد]. این روزها سالروز فرار رضا خان است. مگر کم هستند افرادی که نمی‌توانند فرق بین رضا خان و مدرس را بفهمند! هنوز خیلی‌ها فرق بین شاه و امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ را نفهمیده‌اند. البته ((خیلی‌ها)) مبالغه است؛ ولی می‌توان گفت ((بعضی)) نفهمیده‌اند.

۱. مسلمانان! اگر در حضور خدا مراقب رفتارتان باشید، خدا به شما بصیرتی می‌دهد که درست را از نادرست تشخیص دهید. بدی‌هایتان را هم محو می‌کند و گناهانتان را می‌پوشاند؛ زیرا خدا لطف بسیار دارد (انفال: ۲۹).

زیرا چراغ تقوا باید روشن باشد تا ترازوی فکر انسان موضوع را دقیق نشان بدهد. اگر آن ترازوی دقیق انسانیت و کرامت انسانی که با تقوا ایجاد می‌شود، وجود نداشته باشد، این فهم و تشخیص نخواهد بود. وقتی تشخیص نباشد، انسان صدها عبرت هم ببیند، باز هم پایش را کج می‌گذارد، راه انحرافی را می‌رود و از سرنوشت دیگران عبرت نمی‌گیرد.

خدا فرمود: [اگر] اهل تقوا باشید، خدا به شما بصیرت می‌دهد. با این بصیرت تشخیص می‌دهید کجا باید بروید و کجا نباید بروید، با چه کسی باید رفاقت کنید و با چه کسی نباید رفاقت کنید، با چه کسی باید دشمن باشید و با چه کسی نباید دشمن باشید. همه این‌ها نیازمند تقوا و بصیرت است که ما به شدت به آن محتاج هستیم.

دعوت امیرالمؤمنین علیه السلام به عبرت گرفتن از عاقبت مستکبران

قسمتی از نهج البلاغه امیرالمؤمنین علیه السلام را در این خصوص عرض می‌کنم. حضرت فرمودند:

فَاعْتَبِرُوا بِمَا أَصَابَ الْأُمَّةَ الْمُسْتَكْبِرِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
مِنْ بَأْسِ اللَّهِ وَصَوْلَاتِهِ وَوَقَائِعِهِ وَمَثَلَاتِهِ، وَانْعَظُوا
بِمَثَاوِي خُدُودِهِمْ وَمَصَارِعِ جُنُوبِهِمْ. وَاسْتَعِيدُوا
بِاللَّهِ مِنْ لَوَاقِحِ الْكِبَرِ، كَمَا تَشْتَعِيدُونَ مِنْ
ظَوَارِقِ الدَّهْرِ. فَلَوْ رَخَّصَ اللَّهُ فِي الْكِبَرِ لِأَحَدٍ مِنْ
عِبَادِهِ، لَرَخَّصَ فِيهِ لِخَاصَّةِ أَنْبِيَائِهِ وَأَوْلِيَائِهِ. وَلَكِنَّهُ
سُبْحَانَهُ كَرِهَ إِلَيْهِمُ التَّكَاوُبَ وَرَضِيَ لَهُمُ التَّوَاضِعَ.
فَالصُّقُوفُ بِالْأَرْضِ خُدُودُهُمْ وَعَفَّرُوا فِي التُّرَابِ
وُجُوهَهُمْ وَخَفَضُوا أَجْنِحَتَهُمْ لِلْمُؤْمِنِينَ، وَكَانُوا
قَوْمًا مُسْتَضْعَفِينَ. قَدْ اخْتَبَرَهُمُ اللَّهُ بِالْمَحْمَصَةِ
وَابْتَلَاهُمْ بِالْمَجْهَدَةِ وَامْتَحَنَهُمْ بِالْمَخَافِ وَمَخَضَهُمْ
[مَحَّصَهُمْ] بِالْمَكَارِهِ. فَلَا تَعْتَبِرُوا [الرِّضَا] الرِّضَى
وَالسُّخْطَ بِالْمَالِ وَالْوَلَدِ جَهْلًا بِمَوَاقِعِ الْفِتْنَةِ،

وَالِاخْتِبَارِ فِي مَوْضِعِ الْغِنَى وَالِاِقْتِدَارِ [الِاِقْتَارِ]،
 فَقَدْ قَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ﴿أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ
 بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ. ﴿٥٥﴾ نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ
 جَبَلٌ لَا يَشْعُرُونَ. ﴿٥٦﴾ فَإِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يَخْتَبِرُ عِبَادَهُ
 الْمُسْتَكْبِرِينَ فِي أَنفُسِهِمْ بِأَوْلِيَائِهِ الْمُسْتَضْعَفِينَ
 فِي أَعْيُنِهِمْ. ٢

«فَاعْتَبِرُوا بِمَا أَصَابَ الْأُمَّمَ الْمُسْتَكْبِرِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنْ
 بَأْسِ اللَّهِ وَصَوْلَاتِهِ وَوَقَائِعِهِ وَمَثَلَاتِهِ.»:

عبرت بگیرید از سرنوشت مستکبرانی که پیش

۱. خیال می‌کنند اموال و اولادشان را برای این زیاد می‌کنیم که به آن‌ها خیر برسانیم؟! نخیر، نمی‌فهمند که! اتفاقاً می‌خواهیم گرفتارترشان کنیم! (مؤمنون: ۵۵ و ۵۶).

۲. از خطبه ۱۹۲ نهج البلاغه (خطبه قاصعه): ترجمه: عبرت بگیرید از عذاب خدا و دشواری‌ها و حوادث و کيفرهایی که بر سر امت‌های مستکبر پیش از شما آمد و پند بپذیرید از خاک تیره‌ای که صورتشان بر آن نهاده شده و زمینی که پهلویشان بر آن افتاده است. از اموری که زاینده کبر است به خدا پناه جویید؛ چنان‌که از آفات ناگهانی روزگار به او پناه می‌برید.

اگر خداوند می‌خواست به کسی از بندگانش اجازه کبرورزیدن بدهد، قطعاً اجازه آن را به پیامبران و اولیای خاص خود عنایت می‌فرمود؛ ولی خداوند پاک کبرورزی را برای آنان روا نداشت و فروتنی را برای آن بزرگواران پسندید. آنان گونه‌های خود را برای عبادت بر زمین گذاشتند و صورت‌های خویش را بر خاک ساییدند. در برابر اهل ایمان تواضع کردند و در نظر بی‌خبران، بی‌قدرت و ناتوان به حساب می‌آمدند. خداوند آنان را با گرسنگی امتحان کرد، به رنج و سختی مبتلا نمود، با برنامه‌های خوفناک آزمایششان فرمود و با گرفتاری و ناخوشی‌ها خالصشان کرد.

از سر نادانی به موارد آزمایش و امتحان در مواضع غنا و فقر، مال و فرزند را معیار رضایت و خشم خدا نگیرید. خداوند پاک فرمود: «خیال می‌کنند اموال و اولادشان را برای این زیاد می‌کنیم که به آن‌ها خیر برسانیم؟! نخیر، نمی‌فهمند که! اتفاقاً می‌خواهیم گرفتارترشان کنیم!» (مؤمنون: ۵۵ و ۵۶) زیرا خداوند بندگان زورگویی را که در نظر خودشان بزرگ می‌نمایند با اولیایش که در دیده آنان ضعیف به شمار می‌آیند آزمایش می‌کند.

از شما بودند و رژیم‌هایی که آمدند و رفتند؛ این‌ها برای شما عبرت باشد. از شدت برخورد خدا با آن‌ها عبرت بگیرید. کسانی مثل رضا خان که روزی در این مملکت، خودشان را قدرت یکتا می‌دانستند و هر غلطی می‌کردند. در زمین خواری در خطه شمال، به قطعه قطعه زمین راضی نبودند و شهر را به مالکیت خودشان درمی‌آوردند. سرنوشت آن‌ها به فلان جزیره افتاد که کسی صدایشان را هم نمی‌شنید و برای آن‌ها ارزشی قائل نبود. الان کجا هستند؟ گور آن‌ها هم گم شد. پس عبرت بگیرید.

«وَاتَّعِظُوا بِمَثَٰوِي خُدُودِهِمْ وَمَصَارِعِ جُنُوبِهِمْ.»

ببینید آن‌ها صورتشان را کجا گذاشتند و پهلوهایشان کجا قرار گرفت. آن زمان که در قبر، جنازه ما را بر خاک می‌گذارند، صورت و پهلوهای ما کجا قرار می‌گیرد. اگر این را به یاد بیاوریم که الان هرچه جمع کنیم، عاقبت این صورت ما روی خاک قرار می‌گیرد، پهلوهای ما هم در قبر روی زمین قرار می‌گیرد و بعد هم خاک روی سر ما می‌ریزند، حواسمان را در دنیا جمع می‌کنیم،

به شدت از حرام خواری هراس پیدا می‌کنیم، وحشت می‌کنیم که به کسی ظلم کنیم و غارت اموال مردم را با خدعه و فریب حتی جرئت نداریم تصور کنیم. این باید توجه انسان را جلب کند.

**«وَاسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ لَوَاقِحِ الْكِبَرِ كَمَا تَسْتَعِيدُونَ مِنْ
ظَوَارِقِ الدَّهْرِ.»**

همان طور که از حوادث ناگوار دنیا به خدا پناه می‌برید، از آن چیزهایی هم که باعث تکبر می‌شود به خدا پناه ببرید. مثلاً بگوییم: «من الان امام جماعت یا امام جمعه شهر هستم، فلان مقام و مسئولیت را دارم، ایل و طایفه‌ای دارم، رأی مردم همه برای من است یا پول و ثروت دارم.» اگر این‌ها برای ما تکبر آورد معلوم می‌شود، هیچ شعور و فهمی در کار ما نیست. هرکدام از این‌ها اگر منشأ ذره‌ای تکبر شود، نشانه نداشتن عقل سالم و شعور درست است. اگر [عقل سالم] بود نمی‌گذاشت انسان با این چیزها کبر بورزد.

«فَلَوْ رَخَّصَ اللَّهُ فِي الْكِبَرِ لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ، لَرَخَّصَ فِيهِ

لِخَاصَّةِ أَنْبِيَائِهِ وَأَوْلِيَائِهِ. وَلَكِنَّهُ سُبْحَانَهُ كَرَّهَ إِلَيْهِمُ التَّكَاْبُرَ
وَرَضِيَ لَهُمُ التَّوَّاضِعَ.»:

اگر خدا با کبر کنار می‌آمد، کبر را ذره‌ای می‌پسندید و می‌خواست بنده‌ای از بندگان او در تکبرداشتن راحت و آزاد باشد، می‌گفت: پیغمبران و امامان کبر داشته باشند. اما می‌بینیم ذره‌ای کبر را برای آن‌ها نپسندید.

«فَالصُّقُوا بِالْأَرْضِ خُدُودَهُمْ وَعَفَّرُوا فِي التُّرَابِ وُجُوهَهُمْ
وَخَفَضُوا أَجْنِحَتَهُمْ لِلْمُؤْمِنِينَ، وَكَانُوا قَوْمًا مُسْتَضْعَفِينَ.
قَدْ اخْتَبَرَهُمُ اللَّهُ بِالْمَخْمَصَةِ وَابْتَلَاهُمْ بِالْمَجْهَدَةِ
وَأَمْتَحَنَهُمُ بِالْمَخَاوِفِ وَمَخَضَهُمْ [مَحَصَّهُمْ] بِالْمَكَارِهِ.»:

آن‌ها اصولاً جزء مستضعفان بودند. چقدر وقت‌ها حق آن‌ها ضایع می‌شد و دیگران و هم‌نوعان به آن‌ها زور می‌گفتند. اگر خدا می‌خواست آن‌ها را متکبر بار بیاورد یا کبر را برای آنان مجاز بداند، این اتفاقات نمی‌افتاد. آن‌ها خاکی بودند؛ ابوتراب بودند. در مقابل دشمنان بسیار محکم و جدی بودند؛ اما برای مؤمنان آغوش مهربانی‌شان باز بود. هرچه کسی

مؤمن تر بود، نزد آن‌ها مقام و منزلت بالاتری داشت. این الان باید برای مسئولان ما هم درسی جدی باشد. شخصی را [تکریم می‌کنند فقط] به خاطر اینکه سرمایه و موقعیت و نفوذ آنچنانی دارد و ارتباطات او با مقامات خیلی جدی است. همه این‌ها همان فریب خوردن از چیزهایی [محسوب] می‌شود که [در] مسیر خدا نیست. [حال آنکه باید] ببینیم فرد چقدر ایمان و صداقت دارد و در امانت‌داری چقدر کار درست است. باید روی این‌ها تکیه شود. اصلاح اساسی جامعه در گرو همین مسائل است.

«فَلَا تَعْتَبِرُوا [الرِّضَا] الرِّضَى وَالسُّخْطَ بِالْمَالِ وَالْوَلَدِ جَهْلًا
بِمَوَاقِعِ الْفِتْنَةِ، وَالِاخْتِبَارِ فِي مَوْضِعِ الْغِنَى وَالِاِقْتِدَارِ
[الِاِقْتَارِ]، فَقَدْ قَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا
نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي
الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ.﴾ فَإِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يَخْتَبِرُ
عِبَادَهُ الْمُسْتَكْبِرِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ بِأَوْلِيَائِهِ الْمُسْتَضْعَفِينَ
فِي أَعْيُنِهِمْ.»

کسانی که مال و فرزند را عامل خوشبختی برای خودشان می‌دانند، به مال و قبیله و طایفه و اولادشان

تکیه می‌کنند و خودشان را موفق و سعادت‌مند می‌دانند، خدا می‌فرماید: این‌ها شعور ندارند. اگر شعور داشتند این‌گونه کج نمی‌اندیشیدند. ایام فرار فرد قلد، جبار، زورگو و ستمگری مثل رضاخان است. توجه کنیم که کسانی که می‌خواستند با ابزار ظلم و زور، حرام خواری، ترساندن و ایجاد رعب و وحشت در دل مردم، کارشان پیش برود، سرانجام آن‌ها آوارگی، تحقیر، بیچارگی و مرگ در حالت ذلت و خواری شد. به خدا پناه می‌بریم از تکبر، ظلم به دیگران، حرام خواری و به نابودی کشاندن حق دیگران. از خدا می‌خواهیم خادم مردم و مروج احکام قرآن و اهل بیت علیهم‌السلام باشیم.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾.

خطبه دوم

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ
الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَعَلَى مُحَمَّدِ
بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرَ
وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى عَلِيِّ
بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى الْحُجَّةِ الْقَائِمِ
الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.
أَوْصِيكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِكُمْ.

دعوت به تقوا

از خدا تقوا را طلب می‌کنیم. برای اینکه با صداقت، ایمان، عدالت، انصاف، دل‌سوزی به یکدیگر و وحدت و انسجام ایمانی زندگی کنیم؛ یکدیگر را در این راه

کمک و دستگیری می‌کنیم، به یکدیگر تذکر می‌دهیم
و راه انحرافی را به یکدیگر نشان می‌دهیم.

مناسبت‌های هفته

در این ایام، مناسبت‌هایی است که باید توجه کنیم:

روز بزرگداشت زکریای رازی و روز داروساز

روز بزرگداشت محمد بن زکریای رازی [است] و به همین مناسبت روز داروسازی نام گرفته است. ما در همهٔ اقلام دارویی تقریباً محتاج اجانب بودیم، همهٔ اقلام دارو را باید دیگران برای ما تأمین می‌کردند و این وضعیت در تحریم و امثال آن برای مردم و ما خطرآفرین می‌شد. خدا را شاکر هستیم که الان الحمدلله در اکثر قریب به اتفاق اقلام دارویی از اجانب بی‌نیاز شده‌ایم. دانشمندان ما در داروسازی پیشرفت‌های شگفت‌انگیزی داشتند و هر روز دارند. خدا بر توفیقات آن‌ها بیفزاید.

سالروز شهادت شهیدان رجایی، باهنر و یاران ایشان

این روزها، در هفتم همین برج، انفجار دفتر نخست‌وزیری به دست منافقان و شهادت شهید رجایی عزیز، رئیس‌جمهور مکتبی و نخست‌وزیر ایشان دکتر حجت‌الاسلام والمسلمین باهنر اتفاق افتاده است. رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمودند:

«لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَأَهْلَ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ
اِسْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ، لَأَكْبَهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جَمِيعاً
فِي النَّارِ.»^۱

اگر ساکنان آسمان‌های هفت‌گانه و زمین‌های هفت‌گانه، یعنی نه فقط کره زمین بلکه همه اهل عالم، شریک شوند و باعث شوند خون مؤمنی ریخته شود، خدا همه آن‌ها را با صورت در جهنم خودش می‌افکند. این‌طور نیست که خدا بگوید: «همه آن‌ها هستند. چه می‌شود کرد؟» خدا همه آن‌ها را به اشد عذاب جهنمی می‌کند و با صورت در آتش جهنم قرار می‌گیرند.

۱. محمد بن احمد قتال نیشابوری، روضة الواعظین، ج ۲، قم: الشریف الرضی، ص ۴۶۱؛ ترجمه: اگر ساکنان آسمان‌های هفت‌گانه و زمین‌های هفت‌گانه در ریختن خون مؤمنی شریک باشند، قطعاً خداوند بلندمرتبه همه را با صورت در آتش می‌اندازد.

همه کسانی که به دروغ و شایعات دامن زدند تا [دفتر] حزب جمهوری منفجر شد و [شهید] بهشتی و ۷۲ تن از یاران ایشان به شهادت رسیدند یا دفتر نخست‌وزیری منفجر شد و شهید رجایی و باهنر مظلومانه به شهادت رسیدند، همه شایعه شایعه پراکنان و دروغ‌گویان که سربازی دشمنان صهیونیستی آمریکایی را می‌کردند و ابزار نفاق بودند، همه آنها در این خون شریک هستند. این موضوع مهم است.

این برای گذشته بود. الان هم همین طور است؛ الان هم کسانی [هستند] که به راحتی دروغ می‌گویند و شایعه‌پراکنی می‌کنند. ممکن است [کار] خیلی افراد از روی ساده‌لوحی و نفهمی باشد. کسی چیزی می‌گوید؛ این فرد هم خوشش می‌آید برای دیگران بگوید. معمولاً دیگران هم گاهی با تعجب یا حالت نگاهشان، [او را] تشویق می‌کنند که آری بگو! ما هم از حرف‌های بی‌ربط تو خوشمان می‌آید. کسانی که شایعه‌پراکنی می‌کنند یا [از شایعات] استقبال می‌کنند، همه در اتفاقات بدی که می‌افتد و خونی

اگر ریخته شود شریک هستند. این فتنه‌هایی که با شایعات به پا می‌کنند، [باعث می‌شود] آن پلیس مظلوم به شهادت برسد.

آیا فقط آن تروریستی که تیراندازی کرد قاتل حساب می‌شود؟ نه، آن شایعه‌پراکنانی که جو جامعه را برای این‌گونه خیانت‌ها مهیا کردند، به فرموده رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ همه آن‌ها در ریخته‌شدن این خون‌ها شریک هستند.

بیانات رهبر انقلاب مُدَّة در دیدار با فرماندهان سپاه پاسداران: «به قله‌ها نزدیک شده‌ایم»

این‌ها مسائلی بود که بر جامعه ما گذشت. گردنه‌های سختی را گذرانندیم. به فرموده رهبر مُدَّة «به قله‌ها نزدیک شده‌ایم.»^۱ هرچه به قله نزدیک می‌شویم، دشمن انگیزه بیشتری پیدا می‌کند تا صفوف واحد و اتحاد و انسجام ما را در هم بریزد. اینجا هم باید بصیرت، بینایی، عاقل بودن، متفکر بودن، دارای شخصیت کریمانه بودن انسان بودن به داد ما برسد و فریب دیگران را نخوریم.

۱. سیدعلی خامنه‌ای مُدَّة، «بیانات در دیدار فرماندهان سپاه پاسداران»، سایت خامنه‌ای. آی آر، ۲۶ مرداد ۱۴۰۲.

بزرگ‌ترها سال‌های خفقان [آور] ترور را به یاد دارند. حدود هفده هزار از مردم این جامعه [به شهادت رسیدند] که در میان آن‌ها هم نخبگان و هم کودکان بودند. مثلاً کاسبی که کفش تعمیر می‌کرد و واکس می‌زد و زندگی او به این صورت می‌گذشت. آن زمان چنین شغلی رواج داشت. آن‌ها هم جزء [شهیدان] ترور شدند؛ فقط به خاطر اینکه محاسنی داشتند و برای نماز و مسجد و جمعه و جماعت اهمیت قائل بودند. این مراحل را گذرانیدیم. الحمدلله نظام مقدس جمهوری اسلامی بسیار محکم و جدی راه خودش را ادامه می‌دهد.

زمانی [بود] که اجانب و رئیس‌جمهورها و رهبران کشورهای دیگر به مملکت ما آمدند و در تهران جلسه برگزار کردند و شاه این مملکت را در جلسه خودشان راه ندادند. آن کجا و امروز [کجا] که در مملکت ما برای سرنوشت منطقه تصمیم‌گیری می‌شود. باید این‌ها را قدر بدانیم. خدای متعال فرمود: ﴿...فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي...﴾^۱ از دشمنانتان وحشت نداشته باشید.

۱. اشاره به آیه ۱۵۰ سوره بقره: ﴿وَمَنْ حَبِطَ خَرْجَتِ قَوْلٍ وَجْهَكَ سَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا

حواستان به من باشد؛ حواستان به اخلاق و رفتار خودتان باشد. مبادا ظلم، مفسد اقتصادی و اداری و ضایع شدن حقوق بندگان خدا [رایج شود]. اگر این‌ها باشد، خدا [ما را] تنبیه می‌کند.

خدا [به ما] نعمت داده است. نعمت امنیت، بالاترین نعمت است. دشمنان ما تا هزاران کیلومتری کشور ما حواسشان را جمع کردند. برای امنیت نمی‌شود قیمت گذاشت. وقتی حضرت ابراهیم علیه السلام بنای خانه خدا را گذاشت، هنوز شهری وجود نداشت. دعا کرد اینجا شهر شود. دعایش این بود:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾^۱

خدایا! کاری کن اینجا شهر شود. حالا اگر شهر شد، اولین چیزی که برای این شهر به کار تو می‌آید و

يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةً إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَنَّيْ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ. > ترجمه: هر جا رفتی، برای خواندن نماز به طرف مسجد الحرام بایست و شما مسلمانان نیز هر جا که بودید، برای خواندن نماز به طرف مسجد الحرام بایستید تا مردم هیچ دلیل و اعتراضی برضد شما نداشته باشند. البته افراد بهانه‌جو هیچ وقت از بهانه‌جویی دست برنمی‌دارند؛ پس از آن‌ها نترسید و فقط از من حساب ببرید. قبله را تغییر دادم تا هم نعمتم را بر شما کامل کنم و هم با خیالی راحت نماز بخوانید.

۱. زمانی، ابراهیم دعا کرد: «خدایا، این مکه را شهری امن قرار بده. من و بچه‌هایم را هم از پرستش بت‌ها دور نگه دار (ابراهیم: ۳۵).

از همه مهم‌تر است، آن چیست؟ ابراهیم علیه السلام اول
امنیت را گفت. البته بعداً گفت:

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ
بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً
مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَشْكُرُونَ﴾^۱

رزق و روزی، نان و آب و امکانات زندگی هم به آن‌ها بده.
امنیت را پیش از نان و آب گفت؛ یعنی امنیت از نان و آب
واجب‌تر است. ما باید کاری کنیم که امنیت برقرار
شود. کسی که بر سر جمعیت زیادی کلاه می‌گذرد،
او با امنیت جامعه و سرنوشت آدم‌ها بازی می‌کند و
با آرامش خاطر خانواده‌ها می‌جنگد. این‌ها باید در
اسرع وقت محاکمه شوند و به اشد مجازات تنبیه
شوند تا آسایش به خانواده‌ها برگردد، مردم آرامش
را ببینند و شیرینی امنیت را با همه وجودشان در
همه زمینه‌ها بچشند.

۱. خدایا، بچه‌ام اسماعیل و همسرم هاجر را در سرزمینی بی‌آب و علف، کنار خانه مقدست ساکن کردم تا با فراغت از دنیا، نماز را با
آدابش بخوانند. پس، دل‌های عده‌ای از مردم اطراف را به طرف آنان متمایل کن و از میوه‌ها و محصولات کشاورزی روزی‌شان فرما
تا شکر کنند (ابراهیم: ۳۷).

گزیده بیانات آیت الله عابدینی در خطبه‌های نماز جمعه | ۳ شهریور ماه ۱۴۰۲

سالگرد بوده شدن امام موسی صدر وروز تجلیل از اسیران و مفقودان

[سالگرد] ناپدید شدن امام موسی صدر [است]. البته عاملان این حادثه بسیار غیرانسانی در همین دنیا به شدت ذلت و خواری و مجازات و تنبیه را دیدند و با آن تنبیه راهی جهنم شدند. به همین مناسبت، روز تجلیل از اسیران و مفقودان است. به‌ویژه، چون آن سید بزرگوار و اندیشمند و مصلح و رهبر فرزانه مفقود شد و هنوز هم سرنوشت ایشان را نمی‌دانیم، به همین خاطر روز مفقودان است.

این شهدای گران‌قدری که مهمان همه استان‌ها از جمله استان ما هستند و بدن‌های مطهر آن‌ها در [تپه] نورالشهدا، دانشگاه‌ها، مراکزی مثل مرکز پلیس و سپاه پاسداران و جاهای مختلف شهر، آرام گرفته است اما هیچ نمی‌دانیم پدر و مادر و کسان آن‌ها کجای این مملکت هستند. این‌ها همان مفقودین هستند که در استان ما پای روی چشم ما گذاشتند و برکت جامعه ما هستند؛ به شرط اینکه گاهی با آنان

حرف بزنیم و بگوییم: «عزیز من، برادر من، ای کسی که در جنگ و جهاد لیاقت پیدا کردی و نام‌ونشان‌ت را هم به خدا دادی و بی‌نام‌ونشان در میان ما خفته‌ای.» به آن‌ها توصل کنیم و احترام بگذاریم. خودمان را به آن‌ها نشان بدهیم و ببینیم آیا خجالت نمی‌کشیم اگر از قلب و اعمال و رفتار ما این‌ها آگاه باشند.

سالروز شکست آمریکا در افغانستان

سال گذشته، شکست مفتضحانه آمریکا را در افغانستان پس از بیست سال اشغالگری شاهد بودیم. خدا را شکر می‌کنیم. احساس کردیم وعده‌های خدا به خوبی عملی می‌شود. ما به آمریکایی‌ها قول می‌دهیم: خیلی نمانده است آن زمانی [برسد] که هر کشوری از کشورهای منطقه را نگاه کنیم، یک نفر از شما جرئت حضور نداشته باشد. یعنی اخراج کامل آمریکایی‌ها از کل منطقه ان شاء الله.

اجلاس سران گروه بریکس

اجلاس سران گروه بریکس که سفر رئیس جمهور محترم برای همین منظور بوده است، بسیار مهم است. اصلی ترین موضوع این اجلاس این است که کشورهای مختلف دنیا شروع کردند سیطره دلار را از معادلات تجاری حذف کنند؛ یعنی دلار را منزوی کنند و گامی اساسی در انزوای آمریکا و افول استکبار جهانی بردارند. هر روز تعداد این کشورها بیشتر می شود و ایران هم به این کشورها پیوست. این هم از مسائل بسیار مهم و جزء خبرهای خوبی است که در هفته دولت می شنویم.

سخنی با دولتمردان

در این هفته، برای دولت کریمه آرزوی توفیق هرچه بیشتر داریم و خدا قوت می گوئیم که در عرصه های مختلف خدمت می کنند الحمدلله. ضمن تشکر و خداقوت، درباره بعضی قضایا هم از عزیزان خدمتگزار خودمان خواهش می کنیم نظارتشان را بیشتر کنند

تا ارزاق عمومی ارزان‌تر و سالم‌تر به دست مردم برسد و گرانی‌ها در حد امکان کنترل شود و افسارگسیخته نباشد. گاهی ممکن است متاعی را در مغازه‌ای به یک قیمت [بفروشند]؛ در مغازه دیگر همان متاع با قیمت دیگری [عرضه شود]. این نشان از غیبت آن کسانی است که باید حواسشان به سفره مردم باشد. مردم ما صبور و عاقل هستند و نقش تحریم‌ها را هم می‌فهمند. این را هم می‌دانند که دشمن به این مسائل دامن می‌زند. دقیقاً مواردی هم که دولتمردان و خادمان این مردم در وظایفشان کوتاهی می‌کنند، آن را هم مردم به خوبی می‌فهمند و انتظار دارند این کوتاهی‌ها نباشد.

دعای پایانی

پروردگارا! بر عزت، اقتدار و عظمت اسلام و اسلامیان هر روز بیفزای؛
پروردگارا! مشکلات، نابسامانی‌ها و گرفتاری‌های جامعه ما را حل و فصل بفرما؛

پروردگارا! سایه عزت و اقتدار رهبر را بر سر مسلمانان
جهان و مستضعفان عالم مستدام بدار؛
شر اشرار را به خودشان برگردان؛

خدایا! روح امام راحل رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ، ارواح شهیدان و ارواح همه
مؤمنین و مؤمنات را، همه کسانی که ما خبر داریم
یا نداریم، با ارواح انبیا و اولیا عليهم السلام محشور بفرما؛
چند روز پیش حاج محرم علی حمیدی، از خیرین و
بسیجی‌ها و دل‌سوزان نماز و جمعه و جماعت، به
رحمت خدا رفت.

بر برادری، محبت، وحدت و انسجام مردم ما هر روز
بیفزای؛

حکومت اسلامی ما را به حکومت جهانی صاحب این
مملکت و نظام، امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيفَ متصل بفرما؛
ظهور مولا و صاحبمان را نزدیک و چشم ما را به
جمال نورانی آن حضرت روشن و منور بفرما.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ
اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا
﴿٣﴾

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

